

Татарстан Республикасы Нурлат шәһәре 13 нче номерлы «Талым» балалар
бакчасы мәктәпкәчә белем муниципаль бюджет учреждениесе

“И моңлы, нурлы Тукай!”

(Г. Тукайның 129 еллыгын бәйрәм итү программасы)

Өзерләде:

МБМБУ 13 нче номерлы

“Талым” балалар бакчасының

1 категорияле тәрбиячесе

Шәйхетдинова Гөлия Наил кызы

Зал бизәләшә: түрдә Г. Тукай портрете. Ул чәчәкләр һәм гәлләр бөлән бизәлгән. Залның бәр ягында Тукай китапларыннан китап күргәзмәсә әзәрләнә. Магнитофон язмасында “И туган тел” көә яңгырый.

Алып баручы: Тормышыңда бәйрәмнәр аз булган...

Тартыш белән үткән көннәрәң,

Шуңа ахры искә алынмыйча

Үткән синең туган көннәрәң.

Бәйрәмнәрәң алда икән әле-

Кара, шагыйрь, бүгән төкәләп,

Халкың килде сиңа, мәхәббәтән

Ал чәчәкләр бөлән күтәрәп.

Син күрмәгән яңа буын килде

Котлап синең туган көнөңнә,-

Киләчәккә барган улларыңнан

Ишетәсәң туган көнөңнә-

Ишетәсәң туган телөңнә.

Буын арты буын алышыныр,

Гасыр арты узар гасырлар

Шигъриятнең һөйкәленә шулай

Язлар һаман гәлләр ташырлар.

Халык моңы- синең моңың булды,

Халык күңелә- синең күңеләң.

Ил гомере- халык гомере кебек

Озын булыр, шагыйрь, гомерең!

Кадерлә, балалар,! Без бүгән татар халкының йөзек кашы булган сөекле шагыйребез Г. Тукайның туган көнен билгеләп үтү кичәсенә җыелдык.

Язның иң матур кеннәрендә милләттәшләребез, мәдәният хезмәткәрләре катнашында барлык мәктәпләрдә, балалар бакчаларында билгеләп үтелә торган зур бәйрәмнәрнең берсе- татар халкының сөекле шагыйре Габдулла Тукай туган кен.

Рус халкының Пушкин вә Лермонтовы булган кебек үк безнең Тукаебыз да үзенең кабатланмаслык ижаты белән Беек һәм Даһи.

Кечкенәдән ул моңлы булып, шигырьләр, әкиятләр, халкыбызның җырларын тыңлап үсә.

Тукай абый турында без дә матур җыр ейрәндек. Әйдәгез, җырлап китик әле.

Җыр “Тукай абый”.

Шүрәле

керә.

Менә килеп тә җиттем. Исәнмесез, балалар! Мин дә бәйрәмгә килдем. Курыкмагыз, зыян салмам. Сөзнең шигырьләр сөйләгәнәгезне, җырлар җырлаганыгызны тыныч кына тыңлап утырырмын. Миңа урын бирерсезме?

Балалар җавабы.

Алып баручы. Г. Тукай шигырьләре, әкиятләре кечкенәдән беләм алырга, эш сөяргә, табигатьне сакларга, туган җирне яратырга өнди. Әйдәгез, балалар, шул шигырьләренә сөйләп үтик. Шүрәле алдында сынатмыйк үзәбезне.

(Балалар шигырь сөйли)

Сәхнәдә күбәләк булып киенгән кыз бала “очып йөри.”

Алып баручы. Нинди матур күбәләк!

Сөйләшикче бергәләп.

Җыр “Бала белән күбәләк.”

Алып баручы. Балалар, әйдәгез, Шүрәле дустаныбыз белән бергәләп уеннар да уйнап алабыз.

“Утыр, Мәликә” һәм “Түбәтәй” уеннары

Шүрәле. Бигрәк тәрбияле, тәртипле һәм күп белә торган балалар булып чыктыгыз әле сез. Мондый җырлар, шигырьләр һәм уеннарны беркайчан да ишеткәнем һәм уйнаганым да булмады.

Алып баручы. Шүрәле дус, әле без сиңа тагын бер һөнәрәбезне күрсәтмәкче булабыз. Безнең кызларыбыз бик матур итеп бии дә беләләр әле. Рәхим итеп кара.

Кызлар башкаруында татар халык буюе.

“Су анасы” әкиятен сәхнәләштерү.

Алып баручы. Күрдәгезме, балалар, беркайчан да кеше әйбәрәнә тияргә ярамый.

Шүрәле.Бигрәк зирәк балалар булып чыктыгыз әле сез. Киләчәктә дә шундый акыллы, тырыш балалар булыгыз. Күп укыгыз, өйрәнегез. Тукай абыйны да, мине дә онытмагыз. Сау булыгыз.

(Үзенең бүләген балаларга тапшырып, Шүрәле китә.)

Алып баручы. Әйе, сөекле Тукаебызны беркайчан да истән чыгармыйбыз. Аны яратабыз, зурлыйбыз. Шигырьләрен, әкиятләрен укып, яшәргә өйрәнәбез.

Туган телне яттан сөйләп,

Үсеп житкәнбез шулай.

Барлык татар балалары

Ярата сине, Тукай.

Тылсымлы шигырьләреңне

Укыйбыз кабат-кабат.

Балачак хыялларына

Бирәләр алар канат.

Апрель житсә, исемеңне

Жырына куша тургай.

Милләтемнең кояшы син

И моңлы, нурлы Тукай!

Бәйрәм **“И туган тел”** жырын жырлап төгәлләнә.

Туган авыл.

Тау башына салынгандыр безнең авыл
Бер чишмә бар, якын безнең авылга ул.
Авылыбызның яме, суы тәмен беләм,
Шуңа күрә сөям жаным-тәнем белән.

Жидина
Т. Кашин

Жир йокысы.

Кырга ак кардан
Юрган ябылган.
Жир язга чаклы
Йокыга талган.
Жир йоклый тыныч,
Күреп тәмле төш
Уяныр әле,
Тукта, үтсен кыш.

Жидина

Гали белән кәжә

Безнең Гали бигрәк тату кәжә белән
Менә кәжә карап тора тәрәзәдән.
Гали аны чирәм белән кунак итә,
Кәжә рәхмәт укый, сакалын селкетә.

Жидина

И туган тел

И туган тел, и матур тел,
Өткәм-әнкәмнең теле.
Дөньяда күп нәрсә белдем,
Син туган тел аркылы.

Иң элек бу тел белән
Өнкәм бишәктә көйләгән
Аннары төннәр буе
Өбкәм хикәят сөйләгән.

Безнең гаилә

Өткәй, әнкәй, мин, апай, әби, бабай һәм бер песи-

Безнең өйдә без жидәү: безнең песи жиденчесе.

Бергә ашый, чәй эчә, безнең белән бергә йоклый ул.

Хезмәте дә бар: өйне тычкан явыздан саклый ул.

Жидина

Көз

Күрәмсез, дусларым, көз килде тышта
Озак тормас, килер ак тунлы кыш та
Китэ башлады инде бездэн кошлар,
Алар бездэн ерак жирлөрдә кошлар.

Айсаны

Бөтен дөңгә ап-ак булып кар яуганда,
Ишегалды, урам, түбә агарганда,
Ап-ак булып кайтып килә безнең бабай,
Безгә төрлө- төрлө уенчыклар алган да.

Тәгәл

И туган тел һәрвакытта
Ярдәмчә белән синен
Кечкенәдән аңлашылган
Шатлыгым, кайгым минем.

Бөтен дөңгә ап-ак булып кар яуганда,
Ишегалды, урам, түбә агарганда,
Ап-ак булып кайтып килә безнең бабай, кайшы.
Безгә төрлө- төрлө уенчыклар алган да.
Маммандыкым, бу хатлар: "Рәзилә, бабай,
Сини маман күр өч көн берсен Худай!"
Бабай, мекен, кар- елчар карашыңда,
Бере мамандыкым өч күн шулай.